

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

หนังสือเรื่องสำหรับทดลองใช้กลวิธีเรียนและการทบทวน

เล่มที่ 1-6 มีสิ่งที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. เกี่ยวกับการใช้กลวิธีเรียน

1.1 เล่มที่ 1 และ 2 แบบฝึกการอ่านซ้ำในหน้าที่ 1 และคำชี้แจงวิธีอ่านเรื่องข้าง ในหน้าที่ 2 มีข้อความเหมือนกัน

1.2 เล่มที่ 3 และ 4 แบบฝึกการอ่านแล้วขีดเส้นใต้ในหน้าที่ 1 และคำชี้แจงวิธีอ่านเรื่องข้าง ในหน้าที่ 2 มีข้อความเหมือนกัน

1.3 เล่มที่ 5 และ 6 แบบฝึกการอ่านแล้วจับบทกวีในหน้าที่ 1 และคำชี้แจงวิธีอ่านเรื่องข้าง ในหน้าที่ 2 มีข้อความเหมือนกัน

2. หนังสือเรื่องทุกเล่ม (1-6) ในหน้าที่ 3-5 มีความเรียงเรื่องข้างเหมือนกัน

3. เกี่ยวกับการทบทวน

3.1 การทบทวนแบบต่อเนื่อง มีเฉพาะหนังสือเรื่องเล่มที่ 1, 3 และ 5 จึงไม่มีมิทานเรื่อง ยุระชิมะ ทาโร ให้นักเรียนอ่านต่อจากเรื่องข้าง

3.2 การทบทวนแบบเว้นช่วงเวลา มีเฉพาะหนังสือเรื่อง เล่มที่ 2, 4 และ 6 มีมิทานเรื่อง ยุระชิมะ ทาโร ต่อจากหน้า 5 คือเริ่มจากหน้า 6 ถึงหน้า 9

แบบฝึกหัดอ่านซ้ำ

เห็ด

เห็ดเป็นพืชไร้ออกที่ไม่มีคลอโรฟิลล์ จึงไม่สามารถปรุงอาหารเอง ต้องอาศัยอาหารจากที่มันเกาะติด เรามักเรียกส่วนที่อยู่เหนือพื้นดินว่า ดอกเห็ด ความจริงแล้ว ดอกเห็ดไม่ใช่ดอกไม้ และไม่มีส่วนประกอบของดอกไม้เลย เห็ดมีประโยชน์เหมือนกัน ถ้าขึ้นต้นไม้หรือพืชต่าง ๆ แล้วมันจะช่วยให้ผุพังเร็วขึ้น เห็ดบางชนิดรับประทานได้ เช่น เห็ดขี้วัว เห็ดฟาง เห็ดหูหนู และเห็ดหอม แต่บางชนิดรับประทานไม่ได้ อาจทำให้เมาถึงตายได้ ดังนั้นถ้าไม่รู้จักว่าเห็ดชนิดใดไม่ควรเก็บมารับประทานเป็นอันขาด

แบบฝึกการอ่านแล้วขีดเส้นใต้

เห็ด

เห็ดเป็นพืชไร้เด็กที่ไม่มีคลอโรฟิล จึงไม่สามารถปรุงอาหารเอง ต้องอาศัยอาหารจากที่มันเกาะติด เรามักเรียกส่วนที่อยู่เหนือพื้นดินว่า ดอกเห็ด ความจริงแล้ว ดอกเห็ดไม่ใช่ดอกไม้ และไม่มีส่วนประกอบของดอกไม้เลย เห็ดมีประโยชน์เหมือนกัน ถ้าขึ้นต้นไม้หรือพืชต่าง ๆ แล้วมันจะช่วยทำให้ผุพังเร็วขึ้น เห็ดบางชนิดรับประทานไม่ได้ เช่น เห็ดขี้วัว เห็ดฟาง เห็ดหูหนู และเห็ดหอม แต่บางชนิดรับประทานไม่ได้ อาจทำให้เมมาถึงตายได้ ดังนั้นถ้าไม่รู้จักว่าเห็ดชนิดใดไม่ควรเก็บมารับประทานเป็นอันขาด

แบบฝึกหัดการอ่านแล้วจับบันทึก

เห็ด

เห็ดเป็นพืชไร้ดอกที่ไม่มีคลอโรฟิลล์ จึงไม่สามารถปรุงอาหารเอง ต้องอาศัยอาหารจากที่มันเกาะติด เรามักเรียกส่วนที่อยู่เหนือพื้นดินว่า ดอกเห็ด ความจริงแล้ว ดอกเห็ดไม่ใช่ดอกไม้อะไร และไม่มีส่วนประกอบของดอกไม้เลย เห็ดมีประโยชน์เหมือนกัน ถ้าขึ้นต้นไม้หรือพืชต่าง ๆ แล้วมันจะช่วยทำให้สุกเร็วขึ้น เห็ดบางชนิดรับประทานไม่ได้ เช่น เห็ดขี้วัว เห็ดฟาง เห็ดหนู และเห็ดหอม แต่บางชนิดรับประทานไม่ได้ อาจทำให้เมาถึงตายได้ ดังนั้นถ้าไม่รู้จักว่าเห็ดชนิดใดไม่ควรเก็บมารับประทานเป็นอันขาด

เห็ดเป็นพืชไร้ดอก ไม่สามารถปรุงอาหารเอง .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วิธีอ่านเรื่องข้าง

คำชี้แจง

1. หนังสือเรื่องฉบับนี้ ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วจับใจความและจำเนื้อเรื่องใหม่มากที่สุด เพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ตอบแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือฉบับนี้จบลง
2. วิธีอ่านเพื่อให้จำเรื่องให้อ่านได้คือ ให้นักเรียนอ่านอย่างคร่าว ๆ ในครั้งแรกจนจบ 1 เที่ยว แล้วอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งจนจบ รวมเป็น 2 เที่ยว
3. กำหนดให้นักเรียนอ่าน 20 นาที
4. เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จแล้วให้ปิดหนังสือทันที เตรียมฟังคำสั่ง

วิธีอ่านเรื่องข้าง

คำชี้แจง

1. หนังสือเรื่องฉบับนี้ ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วจับใจความและจำเนื้อเรื่องให้ได้มากที่สุดเพื่อนำความรู้ไปใช้ตอบคำถามจากแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือฉบับนี้จบลง

2. วิธีอ่านเพื่อให้จำเรื่องที่อ่านได้ดี คือให้นักเรียนอ่านอย่างช้า ๆ แล้วใช้ปากกาขีดเส้นใต้คำ หรือข้อความที่เห็นว่าสำคัญมาก คาดว่าเป็นคำตอบ ในการสอบโดยขีดลงในหนังสือฉบับนี้ จนจบ 1 เที้ยว

3. กำหนดให้อ่านและขีดเส้นใต้ รวมเวลา 20 นาที

4. เมื่อนักเรียนอ่านและขีดเส้นใต้เสร็จแล้วปิดหนังสือเรื่องทันที เตรียมฟัง

คำสั่ง

วิธีอ่านเรื่องข้าง

คำชี้แจง

1. หนังสือฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วจับใจความและจำเนื้อเรื่องให้ได้มากที่สุด เพื่อนำความรู้ไปใช้ตอบคำถามจากแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือฉบับนี้จบลง

2. วิธีอ่านเพื่อให้จำเรื่องที่อ่านได้ดี คือให้นักเรียนอ่านอย่างช้า ๆ แล้วจดบันทึกคำ หรือข้อความที่นักเรียนคาดว่าจะ เป็นคำตอบข้อสอบได้ โดยจดบันทึกลงในกระดาษที่แจกให้ อ่านจนจบ 1 เทียบ

3. กำหนดให้อ่านแล้วจดบันทึกคำ หรือข้อความ รวมเวลา 20 นาที

4. เมื่ออ่านและจดบันทึกคำ หรือข้อความเสร็จแล้ว ให้ปิดหนังสือทันที เตรียมฟังคำสั่ง

ข้าง

คนไทยรู้จักข้างมานานแล้ว ในสมัยโบราณเราใช้ทำสงคราม แม้ที่ทองซึ่งข้าง
รบกันเรียกว่า "ชนข้าง" การชนข้างครั้งสำคัญและน่าจะจดจำที่สุดคือ การชนข้างระหว่าง
พระนเรศวรมหาราชของไทย กับพระมหาอุปราชาของพม่า ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรเป็นฝ่ายชนะ

ข้างมีรูปร่างประหลาด เป็นสัตว์ที่ใหญ่ที่สุด ตัวใหญ่แต่หัวเล็ก ขาใหญ่แข็งแรง
สีขา มืดวงยาวถึงพื้นวงนั้นคือจมูกที่อาจใช้จับ ดึง ยก ลากสิ่งของได้ ข้างใช้วงสำหรับ
จับอาหารใส่ปาก วงของข้างอ่อนไหว และแกว่งไปมาได้ง่าย เพราะไม่มีกระดูกภายใน
ที่โคนวงติดกับปากมีงาสีขาวปลายแหลมคู้หนึ่งยื่นออกมาข้างหน้า งาคือเขี้ยวที่ยาวแหลมยื่น
ออกมานอกปาก มากกว่าเขี้ยวของสัตว์อื่น ข้างใช้งาเป็นอาวุธสำหรับต่อสู้ศัตรู ตาข้างเล็ก
มากเมื่อเทียบกับลำตัว แต่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ดีและเห็นได้ไกล ๆ หูข้างเป็น
แผ่นใหญ่เหมือนพัดลมโบกไปมา อยู่เสมอเมื่อมันกางใบหูออกจะได้ยินเสียงจากที่ไกล ๆ คู้ขึ้น

ในประเทศไทยเรามีทั้งข้างป่าและข้างบ้าน ข้างบ้านคือข้างป่าที่คนจับมาเลี้ยง
แล้วนำมาฝึกไว้ใช้งาน ค่อมามีลูกหลานออกมามากจนกลายเป็นสัตว์เลี้ยงเช่นเดียวกับวัวควาย
ข้างบ้านมีมากในภาคกลางของประเทศไทย

ข้างเป็นสัตว์ฉลาด สามารถฝึกให้เชื่องแล้วนำไปใช้งานได้หลายอย่าง เช่น ใช้
บรรทุกของและลากขุง ข้างมีกำลังมาก และสามารถขึ้นเขาไต่คู้ จึงเป็นสัตว์ชนิดเดียวที่อาจ
ช่วยทำไม้ในป่าได้

ปัจจุบันเราแบ่งข้างออกได้เป็น 2 ชนิด คือข้างเอเชียชนิดหนึ่งกับข้างแอฟริกา
ชนิดหนึ่ง ข้างเอเชียเป็นข้างที่มีอยู่ในทวีปเอเชีย เช่น ประเทศไทย พม่า อินเดีย ศรีลังกา
เขมร ลาว ญวน มาเลเซีย ส่วนข้างแอฟริกาที่มีอยู่ในทวีปแอฟริกา แม้ว่าข้างสองชนิดจะมี
รูปร่างลักษณะภายนอกคล้าย ๆ กันก็ตามแต่อยู่คนละสกุลกัน เช่นเดียวกับวัวซึ่งอยู่คนละสกุล
กับควาย ดังนั้นการที่เราเอาข้างเอเชียกับข้างแอฟริกามาผสมกันให้เกิดลูกหลานต่อไปจึง
เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก ข้อแตกต่างของข้างเอเชียและข้างแอฟริกาเท่าที่สังเกตเห็นจากอุปนิสัย
และลักษณะภายนอกมีดังนี้

ข้างเอเชียที่สมบูรณ์เต็มที่จะมีความสูงเฉลี่ยจากพื้นดินตรงขาหน้าถึงไหล่ประมาณ 3 เมตร มีงาเฉพาะข้างตัวผู้ หรือที่เรียกว่าข้างปลาย ส่วนข้างตัวเมียหรือข้างพังโดยปกติไม่มีงา บางครั้งอาจจะพบข้างพังมีงาสั้น ๆ บางเต่งานั้นไม่สมบูรณ์และเรียกกันว่า "ขนาย" สำหรับข้างตัวผู้ที่ไม่มีงาก็มีบ้าง แต่เป็นจำนวนน้อย เราเรียกข้างปลายที่ไม่มีงาว่า "ข้างสีคอ" หัวของข้างเอเชียเป็นโหนก เมื่อมองดูข้างหน้าจะเป็น 2 ลอน มีใบหูเป็นแผ่นกว้าง ขอบหูคานบนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับศีรษะ ปลายของวงข้างเอเชียจะงอยเคียว เล็บเท้าหลังมีระหว่าง 4-5 เล็บ และข้างเอเชียมีหลังโค้งเหมือนหลังกุง ข้างเอเชียเป็นสัตว์ที่ขอยอากาศชุ่มชื้น และรมเย็น ไม่ชอบแสงแดดจัด และเป็นสัตว์ที่มีกะโหลกศีรษะใหญ่มันสมองจึงใหญ่โตตามขนาดกะโหลกศีรษะไปด้วย เนื่องจากข้างเอเชียมีมันสมองใหญ่นี้เองจึงทำให้ข้างเอเชียมีความเฉลียวฉลาดสามารถนำมาฝึกให้ใช้งานป่าไม้หรือใช้แสดงละครสัตว์ได้ ข้างไทยก็อยู่ในจำพวกข้างเอเชียด้วย

ข้างแอฟริกาที่สมบูรณ์เต็มที่สูงกว่าข้างเอเชียคือสูงเฉลี่ยประมาณ 3.5 เมตร ข้างแอฟริกาไม่ว่าจะเป็นตัวผู้หรือตัวเมียล้วนมีงาทั้งสิ้น ฉะนั้นการสังเกตตามเพศของข้างแอฟริกาโดยการดูงาจึงทำไม่ได้ หัวของข้างแอฟริกาที่เป็นหน้าผากแหลมคมและมีโหนกศีรษะเพียงลอนเดียว เมื่อเทียบเฉพาะส่วนหน้าของข้างแล้วข้างแอฟริกามีหัวเล็กกว่าข้างเอเชีย แต่ข้างแอฟริกามีใบหูใหญ่กว่าและมีขอบหูคานบนสูงกว่าระดับศีรษะ เวลามันโกรธจะกางใบหูออกเต็มที่ ปลายวงของข้างแอฟริกามี 2 จะงอย เท้าหลังมีเล็บเพียง 3 เล็บ ข้างแอฟริกามีสันหลังตรง หรือแอ่นลงเล็กน้อย ข้างแอฟริกาเป็นสัตว์ที่ขอยอยู่ในป่าโปร่งและไม้กลัวแสงแดด ดังนั้นมันจึงสามารถทนต่ออากาศร้อนของทวีปแอฟริกาได้ดี เนื่องจากข้างแอฟริกามีกะโหลกศีรษะเล็กกว่าข้างเอเชีย มันสมองของมันจึงเล็กตามไปด้วย ทำให้ข้างแอฟริกามีความเฉลียวฉลาดน้อยกว่าข้างเอเชีย และมีความดุร้ายมากกว่า นำมาฝึกเพื่อใช้งานหรือทำงานอื่นใดได้ยาก จึงไม่มีผู้ใดนำข้างแอฟริกามาฝึกใช้งานในป่าไม้หรือเล่นละครสัตว์เลย

นอกจากข้าง 2 สกุลดังกล่าวแล้ว ยังมีข้างแอฟริกาจำพวกหนึ่ง มีขนาดเล็กคือมีความสูงราว 2 เมตร เรียกว่าข้างแคระอาศัยอยู่ตามลุ่มแม่น้ำคองโก ปัจจุบันมีเหลืออยู่น้อย เพราะชาวแอฟริกาล่าข้างชนิดนี้เอาไว้ใช้เป็นอาหารกันมาก ประเทศไทยเราก็คเคยมี

ข้างขนาดเล็กที่เรียกว่าข้างคอม มีขนาดเท่าควาย อาศัยอยู่ตามป่าชายทะเลสาบสงขลา มีผู้เคยพบเห็นข้างชนิดนี้ในเมืองไทยครั้งสุดท้ายเมื่อประมาณ 30 ปีมาแล้ว ปัจจุบันทราบว่าสูญพันธุ์ไปหมดเพราะคนนิยมล่าข้างชนิดนี้เอาเนื้อเป็นอาหาร จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก มิฉะนั้นแล้วประเทศไทยเราก็คงจะได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีสัตว์ประหลาดอีกชนิดหนึ่งเหลืออยู่ให้ชาวโลกเห็นและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่อไป

ข้างทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นข้างพันธุ์เอเชียหรือพันธุ์แอฟริกา มีความเป็นอยู่เหมือนกัน อยู่อย่างหนึ่งคือชอบอยู่เป็นฝูง ข้างฝูงหนึ่งประกอบด้วยข้าง 5-10 เชือก แต่ละฝูงจะมีข้างพลายเป็นหัวหน้าซึ่งมักจะเป็นตัวที่แข็งแรงที่สุดของฝูง มีหน้าที่คอยเป็นผู้ปกป้องรักษาและป้องกันอันตรายให้แก่ข้างในฝูงของคนและ เป็นผู้นำฝูงไปหาอาหารในแห่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ ข้างป่าที่หากินอยู่ตัวเดียวถ้าไม่ใช่ข้างแกซึ่งเดินตามเพื่อนฝูงไมทันมักจะเป็นข้างเกเรที่ถูกขับออกจากฝูงเรียกว่า "ข้างโหน" ข้างโหนนี้มักมีนิสัยดุร้าย ซึ่งอาจเป็นอันตรายแก่ผู้พบเห็นได้

การนอนหลับโคบปกติของข้างมีระยะเวลาสั้นเพียง 3-4 ชั่วโมง เวลานอนของมันอยู่ในระหว่างเวลา 23.00 น. ถึง 3.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ลักษณะการนอนของข้างเมื่อหลับสนิทจะนอนตะแคงลำตัวข้างโคข้างหนึ่งลงกับพื้น ข้างมีอาการหาวนอนและกรน เช่นเดียวกับมนุษย์ ถ้าพบข้างนอนหลับในเวลากลางวันก็สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ข้างเชือกนั้นไม่สบาย หรือมีอาการผิดปกติเกิดขึ้น เนื่องจากข้างมีเวลานอนน้อยนั่นเองมันจึงใช้เวลาที่เหลืออยู่ในการกินอาหารและเดินท่องเที่ยวไปในป่า เวลาเดินไปก็กินหญ้าไปตลอดทาง กล่าวกันว่าข้างเชือกหนึ่งจะกินอาหารและหญ้าคิดเป็นน้ำหนักราว 250 กิโลกรัมใน 1 วัน เนื่องจากข้างไม่มีกะเพาะพิเศษเก็บอาหารไว้สำรองแล้วสำรองออกมาเคี้ยวในยามว่างเหมือนคิง เช่น วัว ควาย แต่ข้างก็มีวิธีเก็บสำรองอาหารไว้กินในระหว่างการเดินทางหรือระหว่างทำงาน เช่นเอางวงกำหญ้าไว้ในขณะเดินทางหรือเอาหญ้าและอาหารเหน็บไว้ที่ช่องอกของมัน เป็นต้น นอกจากนั้นมันยังมีวิธีทำความสะอาดด้วยการใช้วงจับหญ้าฟาดให้ดินหลุดหมดเสียก่อนที่มันจะกินด้วย

5. ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง "ยุระชิมะ ทาโร" จนจบใช้เวลา 15 นาที
จงเปิดอ่านหนังสือเรื่องหน้าถัดไป

ยุระชิมะ ทาโร

กาลครั้งหนึ่ง มีหนุ่มสาวประมวงชื่อ ยุระชิมะ ทาโร อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ชายทะเล ทุก ๆ วันไม่ว่าอากาศจะดีเลวอย่างไร ยุระชิมะ ทาโร เป็นต้องออกทะเลหาปลา เพราะเขาต้องจับปลาไปขายเพื่อหาเลี้ยงพ่อแม่ผู้ชราของเขาเอง

วันหนึ่งทาโรออกทะเลด้วยเรือลำเล็กตามเคย วันนั้นเป็นวันพายุจัดลมเหนือก็พัดแรงทะเลเป็นคลื่นลูกโต ๆ แม่ทาโรจะพากเพียรหนักเท่าใดก็จับปลาไม่ได้เลย แต่กระนั้น เขาก็ยังลอยเรืออยู่จนเย็นย่ำ สิ้นแสงตะวันแล้วในช่องของเขา มีปลาตัวเล็ก ๆ เพียง 3 ตัว เท่านั้น

หัวใจเต็มที ทาโรพาเรือเข้าฝั่งแล้วเดินกลับบ้านมาตามทางเขาเห็นเด็ก ๆ ชาวบ้านหลายคนกำลังรุมล้อมดูอะไรกันอยู่บนหาด ร้องตะโกนกันอ้ออึ้งและเอาไม้ตีหม้างสิ่งนั้น ทาโรแปลกใจว่าเด็กเหล่านั้นเล่นอะไรอยู่จึงเดินเข้าไปดู ก็แลเห็นเต่าเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง สวยงามมากเพราะมีกระดองสองแสงแวววาวเป็นรูปร่างสี่ เหลี่ยม เด็ก ๆ กำลังหรมานมัน บางก็ทุบกระดองมัน บางก็พยายามงัดแงะให้มันหงายท้องขึ้นมา

ทาโรร้องว่า "อย่าทำมันเลย ปล่อยให้มันไปเสียเถิด"

แต่เด็ก ๆ ก็ไม่สนใจฟัง คงทุบตีสัตว์น่าสมเพชตัวนั้นรุนแรงขึ้นอีก จนทาโรยอมเอาปลาสามตัวแลกกับเต่า เด็ก ๆ จึงยอมปล่อยมัน

ทาโรคอย ๆ บรรจงวางเต่าลงริมน้ำ บอกมันว่า "เจ้า จงกลับไปที่อยู่ของเจ้าเสียอย่างปลอดภัยนะ แล้วยามาที่นี่อีกเถิด เพราะเจ้าเด็กร้ายพวกนั้นอาจจับเข้าอีกก็ได้"

เต่าก็ว่ายน้ำไป มันเหลียวหน้ามาดูทาโรครั้งแล้วครั้งเล่า เหมือนดังจะขอใจทาโรแล้วก็จะมิดคลื่นไป

ทาโรกลับบ้านด้วยช่องเปล่า

วันรุ่งขึ้น ทะเลมีพายุอีก แต่ทาโรก็คงออกหาปลา ตั้งใจจะหาให้ได้เต็มช่อง แต่จนตะวันเที่ยงก็แล้วเย็นลงก็แล้ว ช่องก็ยังไม่มียปลาสักตัวเดียว ทาโรจับปลาไม่ได้เลยตลอดทั้งวัน

ก่อนจะเลิกลมจับปลาในวันนั้น เขาลองเหยียงเบ็ดลงน้ำอีกครั้งหนึ่ง ใจก็คิดว่า เป็นครั้งสุดท้ายแล้วสำหรับวันนี้ หน้ไคนั้นเองสายเบ็ดก็ถูกกระตุกอย่างหนักหน่วง จนคันเบ็ด ไค้งปลายเกือบงอ เขาหากันหาโรจึงดึงสายเบ็ดขึ้นอย่างสุดกำลัง พอดึงขึ้นมาได้ก็แลเห็นอะไรส่องแสงแวววาวอยู่ปลายสายสิ่งนั้นส่องแสงสว่างสุกใสขึ้นทุกที่จนในที่สุดก็ปรากฏเป็น รวงสาวงามนางหนึ่งขึ้นมาจากใต้อัน มีเตาใหญ่ที่มาตัวหนึ่งตามขึ้นมาด้วย

สาวงามนางนั้นเอ่ยอย่างสุภาพอ่อนโยนกับหาโรซึ่งตะลึงงันแปลกใจจนพูดไม่ออก "คิดฉันคือเตาตัวเล็ก ๆ ซึ่งท่านได้ช่วยชีวิตไว้เมื่อวานนี้คะ ความจริงคิดฉันเป็นลูกของเจ้า เจ้าสมุทรวันนี้คิดฉันมาขอบพระคุณในความเมตตาของท่านและใครจะเชิญท่านไปวังของคิดฉันที่ใต้ทะเล พระราชาผู้เป็นพระบิดาของคิดฉันประสงค์จะได้พบท่าน โปรดไปกับคิดฉันหน่อยเถิดคะ" กล่าวดังนั้นแล้วเจ้าหญิงก็จูงมือหาโรขึ้นไปนั่งบนหลังเตาใหญ่ ซึ่งพาดำลงในใต้อันอย่างเจียม ๆ

แต่ละครั้งที่เตาเอาขาพุน้ำ หาโรก็บึงดิ่งลึกลงไป ๆ ในทะเลยิ่งขึ้น น้ำทะเลรอบตัวคูคามก็ยิ่งขึ้น จนกระทั่งมาถึงกลุ่มสาหร่ายอันยุ่งเหยิง

เจ้าหญิงกล่าวแก่หาโรว่า "โปรดหลับตาเสีย แล้วยึดเตาไว้ให้แน่น ๆ นะคะ"

หาโรเอามือยึดหลังเตาเสียแน่น แล้วหลับตาลงตามคำของเจ้าหญิงดูคล้าย ๆ กับว่าเขาได้ฆ่าน้ำสาหร่ายอันยาวลึกลงมารู้สึกว่ามีเงาสาหร่ายเข้ามาปะปนพันตัวอยู่เรื่อย ๆ เถาแล้วเถาเล่า

ในที่สุดเจ้าหญิงก็บอกว่า "นี่ลืมตาได้แล้วคะ"

เมื่อหาโรลืมตาขึ้นก็เห็นว่าความมืดสิ้นสุดลงแล้ว เบื้องหน้าของเขามีวังใหญ่ แพรพรรณวาววับประกายแสงประหลาด พอหาโรและเจ้าหญิงมาถึงประตูใหญ่ ประตูก็เปิดออก ผุ่งปลามากมาย สารพัดรูป สารพัดสีแหวกว่ายออกมา เจ้าหญิงพาหาโรเข้าประตูไป

เจ้าสมุทรต้อนรับหาโรด้วยไมตรียิ่ง กล่าวขอบใจเขามากที่เขาช่วยชีวิตธิดาของพระองค์ไว้ ไม่นานนั้นก็จัดงานเลี้ยงใหญ่ให้แก่หาโร ปลาตัวงาม ๆ ออกมาเรียงระบำอย่างอ่อนช้อยสวยงามในการต้อนรับหาโร

เจ้าสมุทรศรีสัทธาโรว่า "บัดนี้ท่านก็ได้มาถึงพิภพใต้สมุทรของเรา ฉะนั้น
แต่งงานกับลูกสาวของเราเสียเถิด แล้วอยู่กับเราที่นี่ท่านจะได้มีความสุขไปชั่วกาลนาน
ทีเดียว"

หัวใจของมหาโรผูกพันอยู่กับความงามพิศดารของโลกใต้ทะเลเสียแล้ว เขาลืมพ่อ
ลืมแม่ ลืมอาชีพหาปลา ลืมชีวิตเบื้องบนหมดสิ้น จึงตกลงใจจะอยู่ด้วย งานเลี้ยงใหญ่ในบัดนี้
จึงเปลี่ยนเป็นงานฉลองสมรส อาหารมากมายหลายอย่างเพิ่มเข้ามา คนตรีและการพอรำ
ก็สนุกสนานยิ่งกว่าเก่า งานเลี้ยงฉลองต่อเนื่องกันไปเป็นเวลานานทีเดียว

ด้วยประการฉะนี้ มหาโรจึงอยู่ในอาณาจักรใต้ทะเลจนสามปีล่วงไปมันเป็นเสมือน
ฝันอันสวยงาม มาวันหนึ่งเจ้าหญิงกัทธาโร เข้าไปในห้อง ๆ หนึ่ง ซึ่งมหาโรไม่เคยเห็นมา
ก่อนเลย

ห้องนั้นมีหน้าต่างสีบาน คานละหนึ่งบาน เมื่อมหาโร เปิดหน้าต่างทางทิศตะวันออก
ก็แลเห็นว่าช่างนอกเป็นตุ๊กโตไม้ผลิ ต้นเชอร์รี่กำลังผลิดอกบานสล่าง หมู่วิศกกำลังส่ง
สำเนียง ไพเราะรื่นรมย์ ครั้นมหาโร เปิดหน้าต่างทางทิศใต้ ออก ก็เห็นช่างนอกกำลังเป็น
ตุ๊กตอรอน บุปผาชาตินาพรรณกำลังเบ่งบาน เหล่าจักจั่นส่งเสียงเจื้อยแจ้ว ส่วนภายนอก
หน้าต่างคานตะวันตกนั้นกำลังเป็นตุ๊กโตไม้ร่วง ใบไม้กำลังเปลี่ยนสี ไคยินเสียงกวางร้อง
แว่วมา ภายนอกหน้าต่างทางทิศเหนือนั้นมหาโรมองเห็นหมู่บ้านอันเป็นถิ่นกำเนิดของเขา
แลเห็นบ้านที่เขาเคยอาศัยอยู่ เห็นห้วงสมุทรที่เขาเคยออกหาปลา หิมะกำลังตกหนัก
ลมเหนือกำลังพัด

บัดนี้นั้นมหาโรก็ทวนระลึกถึงพ่อแม่ผู้แก่เฒ่า และชีวิตเหนือท้องทะเลของตนขึ้นมา
ได้ความคิดถึงบ้านแล่นเข้าจับหัวใจของเขาอย่างหนักหน่วง มหาโรอยากกลับบ้านขึ้นมาแล้ว
จึงกล่าวกับเจ้าหญิงว่า "หม่อมฉันเป็นสุขเหลือเกินที่ได้มาอยู่ที่นี่ แต่บัดนี้ยากจะกลับบ้าน
เสียที"

ที่แรกเจ้าหญิงก็พยายามหน่วงเหนี่ยวไว้ แต่เมื่อเธอเห็นว่ามหาโรตั้งใจอย่าง
เด็ดเดี่ยวเสียแล้ว เธอจึงมอบกล่องสวยใบหนึ่งให้แก่เขาและกล่าวว่า "โปรดเอากล่อง
ใบนี้ติดตัวไปด้วยนะละ มันเป็นกล่องวิเศษ ทรายใต้ที่ท่านเก็บไว้กับตัว เราก็อาจไต่พบกัน
อีก แต่โปรดจำไว้ว่าจะอย่าได้เปิดมันเลยทีเดียว อย่าเปิดมันเป็นอันขาด"

ทาโรรับกล่องใบนั้นมาไว้ เตาต้มหิมะที่เคยกาเขามายังวังที่นี้คอยทำอยู่แล้ว ที่ประตูวังเตรียมพาทาโรกลับบ้าน ทาโรหนีกล่องไว้ได้แชนแล้วนั่งบนหลังเตา ซึ่งช่วงเวลาไม่นานก็พาทาโรมายังฝั่งทะเลซึ่งหมู่บ้านของเขาตั้งอยู่

ฝั่งทะเลก็คงเหมือนที่เคยเป็นมา แต่บ้านช่องแปลกตาไป ผู้คนก็แปลกไปเช่นกัน ทาโรชักไม่ค่อยสบายใจนัก เขารับเดินไปยังที่ที่เคยเป็นบ้านของเขา แต่ก็กลับฉงนใจยิ่ง ที่ไม่หมู่บ้านของเขาอยู่ตรงนั้นเสียแล้ว

เขาออกเดินเรื่อยมาจนกระทั่งพบชายแก่คนหนึ่งซึ่งเขาเองก็นึกไม่ออกว่าแก่ เป็นใคร เขากลามแก่ว่า "ท่านทราบไหมว่าเกิดอะไรขึ้นกับบ้านของยะระชิมะ ทาโร ซึ่งเคยตั้งอยู่ตรงโนน"

ยะระชิมะ ทาโรรี" ชายแก่ร้องลั่น "อ้อ รูชี" แล้วแกก็นั่งอิงไปครู่ใหญ่ จึงพูดขึ้นว่า "ใช่ ข้าพเจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของเขา สามร้อยปีมาแล้ว มีชายหนุ่มชื่ออย่างนั้น แทะละอยู่ในหมู่บ้านนี้ แต่วันหนึ่งเขาออกทะเลไปแล้ว ไม่กลับมาอีกเลย คนเขาพูดกันว่า คงจะลงไปพิภพใต้สมุทร"

สามร้อยปีมาแล้ว ทาโรแทบสิ้นสติเมื่อได้ยินคำนั้น งุนงงเป็นกำลัง ทาโรจึงเดินเรื่อยมาตามฝั่งทะเล ลงนั่งเฝ้าอยู่บนหาดทราย ครุ่นคิดอย่างหนักว่าโฉนหนอเขาจึงจากไปนานเพียงนั้น ก็เขาลงไปอยู่ในพิภพใต้ทะเลเพียงสามปีเท่านั้น ทาโรไม่เข้าใจเลย และก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะทำอย่างไรต่อไป นัยน์ตาจับจ้องกล่องที่เจ้าหญิงมอบให้มา ลืมคำที่เจ้าหญิงกำชับเสียสิ้น ทาโรเปิดกล่องนั้นออก

ควันบาง ๆ สามกลุ่ม พวยพุ่งขึ้นมาจากกล่อง แล้วกาลบัดนั้น ทาโรก็ไม่ใช้หนุ่ม ชาวประมงอีกต่อไป กลายเป็นชายแก่ซึ่งแกงอมจนหนังย่นเป็นริ้ว ๆ เกรายาวสีขาวโพลน

คำสั่ง จงอ่านในใจทบทวนเรื่องข้าง จากที่ได้จับบันทึกไว้ ใช้เวลาอ่าน 10 นาที

ภาคผนวก 2

สถิติและข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20

สูตร (Guilford 1981 : 427)

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{s_t^2 - \sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด

ตาราง 20 คะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความเชื่อมั่น และการหา
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

คนท.	ข้อที่															x_t	x_t^2
	0	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3	9
2	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	4	16
3	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	4	16
4	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	4	16
5	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	25
6	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	6	36
7	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	6	36
8	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	6	36
9	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	6	36
10	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	7	49
11	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	7	49
12	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	0	0	1	7	49
13	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	8	64
14	0	0	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	8	64
15	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	8	64
16	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	9	81
17	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	9	81
18	1	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	9	81
19	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	9	81
20	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	10	100

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที	ข้อที่															x_t	x_t^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
21	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	11	121
22	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	12	144
23	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
R	15	9	9	19	6	16	11	12	8	8	7	19	17	9	8	173	1479
w	8	14	14	4	17	7	12	11	15	15	16	4	6	14	15		
p	.65	.39	.39	.83	.26	.70	.48	.52	.35	.35	.30	.83	.74	.39	.35		
q	.35	.61	.61	.17	.74	.30	.52	.48	.65	.65	.70	.17	.26	.61	.65		
pq	.23	.24	.24	.14	.19	.21	.25	.25	.23	.23	.21	.14	.19	.24	.23	3.22	

$$\bar{x}_t = \frac{173}{23} = 7.52$$

$$s_t^2 = \frac{1479}{23} - (7.52)^2 = 7.5$$

$$r_{tt} = \left(\frac{15}{14}\right) \left(\frac{7.75 - 3.22}{7.75}\right) = .63$$

2. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง เรื่องข้าง จำแนกเนื้อหาได้ 5 เนื้อหา นับจำนวนประโยคที่กล่าวถึง เนื้อหาแต่ละเนื้อหา และกำหนดเป็นข้อสอบจำนวน 15 ข้อ คิดเป็นสัดส่วน 0.13 กับจำนวน ประโยค

เนื้อหา	จำนวนประโยค	จำนวนข้อสอบ
1. ลักษณะทางกาย	45	6
2. ธรรมชาติ	31	4
3. ชนิดและที่อยู่	10	1
4. การกินการนอน	17	2
5. ประโยชน์และโทษ	12	2
รวม	115	12

ผู้วิจัยสร้างข้อสอบ 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปให้ครูที่สอนภาษาไทย
 ชั้น ป.6 โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดปัตตานี จำนวน 5 คน พิจารณาว่าข้อสอบ
 แต่ละข้อ ถ้ามองจากเรื่องที่ได้อ่านไปหรือไม่

ตาราง 21 จำนวนข้อสอบที่ใช้คำถามและคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ที่พิจารณาจากครูสอน
กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้น ป.6

ครูคนที่	การพิจารณาข้อสอบ 20 ข้อ	
	ถามจากเรื่องที่อ่าน	ถามนอกเรื่องที่อ่าน
1	20	-
2	20	-
3	19	1
4	19	1
5	20	-

หมายเหตุ ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกข้อสอบที่มีความตรงตามเนื้อหาเอาไว้ 15 ข้อ 20 ข้อ
ภายหลังที่ได้วิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกแล้ว

3. ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ที่ได้จากการ
การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยอาศัยเทคนิค 27 % และใช้ตารางสำเร็จของ
จุง เทห์ ฟาน

ตาราง 22 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบวัดความจำเนื้อเรื่อง เฉพาะตัวเลือกที่เป็นคำตอบ

ข้อที่	p	r
1	.65	.42
2	.41	.28
3	.59	.40
4	.50	.65
5	.29	.46
6	.47	.50
7	.39	.23
8	.44	.55
9	.29	.46
10	.24	.77
11	.31	.68
12	.50	.22
13	.80	.47
14	.50	.23
15	.53	.28

ภาคผนวก 3
แบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่อง

แบบทดสอบวัดความจำเรื่องช้าง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 15 ข้อ ใช้เวลาทำ 12 นาที
2. ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย $\times$ ทับลงบน ตรงกับข้อ ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบฉบับนี้เป็นอันขาด
4. ให้นักเรียนเขียนชื่อ โรงเรียน อำเภอ เขต และหมายเลขที่ครูแจกให้ ลงในกระดาษคำตอบ เสร็จแล้วรอฟังคำสั่งให้ลงมือทำ

คำสั่ง จงอ่านความเรียงเรื่องช้าง แล้วตอบ

คำถาม ข้อ 1-15

1. การกางใบหูออกเต็มที่ แสดงถึงกิริยาใด ? ของช้างแอฟริกา
  - ก. ตกใจกลัว
  - ข. ไคยิ้นเสียง
  - ค. มีความโกรธ
  - ง. เตรียมตัวต่อสู้
2. ช้างโหนด คือช้างชนิดใด ?
  - ก. ช้างหุ้คราย
  - ข. ช้างตัวผู้ที่ใหญ่มาก
  - ค. ช้างแก่ที่เดินตามฝูงไม่ทัน
  - ง. ช้างป่าเถรที่หากินอยู่ตัวเดียว
3. ช้างเอเชียกับช้างแอฟริกาไม่อาจผสมพันธุ์กันได้ เพราะเหตุใด
  - ก. มีถิ่นที่อยู่ไกลกัน
  - ข. เป็นสัตว์ต่างสกุลกัน
  - ค. มีขนาดรูปร่างต่างกัน
  - ง. มีมันสมองแตกต่างกัน
4. ช้างชอบอยู่เป็นฝูง แต่ละฝูงมีหัวหน้าช้างที่เป็นหัวหน้า คือช้างชนิดใด ?
  - ก. ช้างหลายที่ใหญ่ที่สุด
  - ข. ช้างหลายที่แข็งแรงที่สุด
  - ค. ช้างโหนดที่มีนิสัยดุร้ายที่สุด
  - ง. ช้างพังที่ใหญ่และแข็งแรงที่สุด
5. คำว่า "ลี้คอ" เป็นชื่อของอะไร?
  - ก. ช้างหลายที่มีงา
  - ข. ช้างพังที่มีขนาย
  - ค. ช้างพังที่ไม่มีงา
  - ง. ช้างหลายที่ไม่มีงา
6. เท้าหลังของช้างแอฟริกา มีจำนวนเล็บเท้าไร ?
  - ก. 2-3 เล็บ
  - ข. 3 เล็บ
  - ค. 4-5 เล็บ
  - ง. 5 เล็บ
7. ช้างแอฟริกาแตกต่างจากช้างเอเชียในข้อใด ?
  - ก. หัวเล็ก หูใหญ่
  - ข. ตัวผู้มีงาตัวเมียมีขนาย
  - ค. มีสมองใหญ่กว่าช้างเอเชีย
  - ง. ตัวเล็กกว่าและชอบอยู่ตามป่าโปร่ง
8. งวงช้างคืออะไร ?
  - ก. จมูกที่ใช้จับกิ่ง
  - ข. จมูกมือที่ใช้จับกิ่ง
  - ค. จมูก ปาก ที่แกว่งไปมา
  - ง. จมูกและปากที่จับอาหาร

9. ช้างแอฟริกามีลักษณะพิเศษในข้อใด ?
- หัวเป็นโหนก 2 ลอน
  - หลังโค้งงอเหมือนกิ้ง
  - ปลายวงมီးจะงอยเดี่ยว
  - ตัวผู้และตัวเมียต่างมีงา
10. ช้างเอเชียที่สมบูรณ์เต็มที่จะมีความสูงเฉลี่ยเท่าไร ?
- 2 เมตร
  - 2.5 เมตร
  - 3.0 เมตร
  - 3.5 เมตร
11. ข้อแตกต่างของช้างแอฟริกาและช้างเอเชียดูได้จากอะไร ?
- ถิ่นกำเนิดและทวีป
  - ลักษณะกายภายนอก
  - ประโยชน์ที่ได้จากช้าง
  - อุปนิสัยและลักษณะภายนอก
12. เราอาจสันนิษฐานได้ว่าช้างเชือกนั้นไม่สบาย ดูได้จากอะไร ?
- ช้างหวาดหรือกรน
  - ช้างยืนหลับในเวลากลางวัน
  - ช้างนอนหลับในเวลากลางวัน
  - ช้างนอนหลับเพียง 3-4 ชั่วโมง
13. ถ้านักเรียนเลี้ยงช้าง 1 ตัว นักนักเรียนจะต้องหาอาหารให้ช้างกินคิดเป็นน้ำหนักเท่าไรต่อวัน ?
- ราว 50 กิโลกรัม
  - ราว 100 กิโลกรัม
  - ราว 250 กิโลกรัม
  - ราว 300 กิโลกรัม
14. ช้างที่ถูกฆ่าเป็นอาหารจนปัจจุบันมีเหลืออยู่น้อย คือช้างอะไร ?
- ช้างแคว
  - ช้างคอม
  - ช้างเตี้ย
  - ช้างคอมและช้างเตี้ย
15. ไทยเรานำช้างมาใช้ประโยชน์ด้านใดนับว่าสำคัญที่สุด ?
- บรรทุกและลากซุง
  - ใช้ในการทำศึกสงคราม
  - นำมาแสดงตามงานต่าง ๆ
  - เป็นพาหนะเดินทางในป่า

ภาคผนวก 4

กระดาษคำตอบ

ชื่อ-นามสกุล.....โรงเรียน.....

อำเภอ/กิ่งอำเภอ.....จังหวัดปัตตานี

เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง หนังสือเรื่อง ชุดที่.....หมายเลข.....

ตอนที่ 1

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ตอนที่ 2

คำสั่ง จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อ

ต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

- เมื่ออ่านหนังสือนักเรียนใช้วิธีใดเป็นประจำ
  - อ่านซ้ำ
  - อ่านแล้วขีดเส้นใต้
  - อ่านแล้วจดบันทึก
  - .....
- ในการเรียน นักเรียนชอบวิธีใดมากที่สุด
  - อ่านซ้ำ
  - อ่านแล้วขีดเส้นใต้
  - อ่านแล้วจดบันทึก
  - .....
- คิดว่าวิธีใดที่ทำให้จำเรื่องราวได้มาก หรือ
ได้คะแนนมากที่สุด
  - อ่านซ้ำ
  - อ่านแล้วขีดเส้นใต้
  - อ่านแล้วจดบันทึก
  - .....

ชื่อ.....

โรงเรียน.....

เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ภาพประกอบ 15 กระดาษคำตอบแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องของการสอบครั้งหลัง